

Leszno, dnia 10 grudnia 2018 r.

**DYREKTOR
KRAJOWEJ INFORMACJI SKARBOWEJ**

0112-KDIL1-1.4012.727.2018.1.OA

GMINA MIASTO RZESZÓW
Rynek 1
35-064 Rzeszów
NIP 8130008613

INTERPRETACJA INDYWIDUALNA

Na podstawie art. 13 § 2a, art. 14b § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2018 r., poz. 800, z późn. zm.) Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej stwierdza, że stanowisko Wnioskodawcy przedstawione we wniosku z dnia 8 października 2018 r. (data wpływu 9 października 2018 r.) o wydanie interpretacji przepisów prawa podatkowego dotyczącej podatku od towarów i usług w zakresie obowiązku dokonania korekty podstawy opodatkowania oraz podatku należnego od zaległości rozłożonych na raty – **jest prawidłowe**.

UZASADNIENIE

W dniu 9 października 2018 r. wpłynął do tutejszego organu ww. wniosek o wydanie interpretacji indywidualnej dotyczącej podatku od towarów i usług w zakresie obowiązku dokonania korekty podstawy opodatkowania oraz podatku należnego od zaległości rozłożonych na raty.

We wniosku przedstawiono następujące zdarzenie przyszłe.

Gmina Miasto Rzeszów - jednostka samorządu terytorialnego (dalej: „Gmina”) - jest czynnym podatnikiem VAT. Gmina Miasto Rzeszów jest zarejestrowana pod NIP 8130008613. Z dniem 1 stycznia 2017 r. Gmina podjęła łączne (scentralizowane) rozliczenia VAT wraz ze wszystkimi swoimi jednostkami budżetowymi. Oznacza to, iż od tej daty jedynym czynnym podatnikiem VAT jest Gmina, a jej rozliczenia obejmują wszystkie transakcje sprzedaży i zakupu realizowane przez wszystkie jednostki budżetowe Gminy. Jednostki te nie przestają istnieć - zmienia się natomiast ich status na gruncie VAT, gdyż przestają one być traktowane jako odrębni od Gminy podatnicy VAT i z punktu widzenia VAT stają się częścią jednego podatnika, tj. Gminy.

W myśl art. 2 ust. 1 oraz art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tj. Dz. U. z 2018 r., poz. 994, z późn. zm.) do zakresu działania Gminy należą wszystkie sprawy publiczne, niezastrzeżone ustawami na rzecz innych podmiotów. Zgodnie z art. 7 ustawy o samorządzie gminnym do zadań własnych Gminy należy zaspokajanie zbiorowych potrzeb

Krajowa Administracja
Skarbowa

Adres do korespondencji:

Krajowa Informacja Skarbowa

ul. Teodora Sixta 17 | tel.: +48 33 472 79 00 | **tel. Kontaktowy Delegatury** | NIP: 5472169306

43-300 Bielsko-Biała | fax: +48 33 472 79 04 | **+48 65 619 89 00**

www.kis.gov.pl

e-PUAP: /KIS/wnioski

| REGON: 366063511 e-mail: kancelaria.kis@mf.gov.pl

wspólnoty. W szczególności do zadań własnych zalicza się sprawy kultury fizycznej i turystyki, w tym terenów rekreacyjnych, urządzeń i obiektów sportowych.

W ramach struktur Urzędu Miasta Rzeszowa funkcjonuje Stadion Miejski „STAL” Rzeszów, zwany dalej Stadionem, którego działalność nadzoruje Wydział Kultury i Sportu Urzędu Miasta. Odpowiada on za eksploatację obiektów Stadionu, a w szczególności zapewnia funkcjonowanie Stadionu, gospodaruje jego infrastrukturą, organizuje imprezy masowe, prowadzi działania informacyjne i promocyjne.

W ramach gospodarowania infrastrukturą Stadion wynajmowany jest podmiotom prowadzącym działalność sportową oraz „pozasportową” (artystyczną, rozrywkową lub kulturalną). Odbywa się to poprzez wynajem na ustalonych i podanych do publicznej wiadomości zasadach, jednakowych dla wszystkich. Najemcom wystawiane są faktury VAT zgodnie z obowiązującymi zasadami wynikającymi z ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2017 r., poz. 1221, z późn. zm.), zwanej dalej ustawą o VAT i odprowadzany jest podatek należny.

Gmina dokonuje korekty podstawy opodatkowania oraz podatku należnego w przypadku wierzytelności z tytułu najmu obiektów Stadionu, których nieściągalność została uprawdopodobniona zgodnie z art. 89a ust. 1a ustawy o VAT i korzysta z „ulgi na złe długi”.

Jeden z dłużników, którego zobowiązania - zaległość, stanowią wierzytelności Gminy objęte w części „ulgą na złe długi”, zwrócił się z wnioskiem do Gminy o rozłożenie zaległości na raty. Zaległość obejmuje faktury za okres od grudnia 2016 r. do maja 2018 r. ujęte przez Gminę zgodnie z art. 89 z ust. 5 ustawy o VAT we właściwej deklaracji podatkowej wraz z podaniem kwot korekty i danych dłużnika w VAT-ZD.

Gmina planuje pozytywnie rozpatrzyć wniosek dłużnika o rozłożeniu na raty. Wysokość rat i termin ich płatności zostanie określony w Zarządzeniu Prezydenta Miasta Rzeszowa. Każda rata obejmuje kilka faktur lub ich części. Obowiązek podatkowy zostanie ustalony w dacie zapłaty danej raty, a wysokość zobowiązania podatkowego będzie ustalona metodą „w stu” od kwoty zapłaconej raty.

Powstała wątpliwość czy rozłożenia na raty zaległości dłużnika stanowiącej wierzytelność Gminy spełnia kryteria zastosowania przez Gminę „ulgi na złe długi” gdyż spowoduje powstanie obowiązku korekty „in plus” podstawy opodatkowania i podatku należnego w dacie podjęcia Zarządzenia Prezydenta Miasta Rzeszowa o rozłożeniu na raty i ustalenie „nowych” terminów płatności poszczególnych rat wierzytelności.

W związku z powyższym opisem zadano następujące pytanie.

Czy decyzja o rozłożeniu na raty zaległości spowoduje obowiązek korekty podstawy opodatkowania oraz podatku należnego za okres od grudnia 2016 roku do maja 2018 roku w dacie podjęcia decyzji, tj. Zarządzenia Prezydenta Miasta Rzeszowa w sprawie rozłożenia na raty spłaty zobowiązania dłużnika?

Zdaniem Wnioskodawcy, zasady rozliczenia podatku w odniesieniu do nieściągalnych wierzytelności zostały określone w przepisach art. 89a ustawy o VAT.

Zgodnie z art. 89a ustawy o VAT, podatnik może skorygować podstawę opodatkowania oraz podatek należny z tytułu dostawy towarów lub świadczenia usług na terytorium kraju w przypadku wierzytelności, których nieściągalność została uprawdopodobniona. Nieściągalność wierzytelności uważa się za uprawdopodobnioną w przypadku, gdy wierzytelność nie została uregulowana lub zbyta w jakiegokolwiek formie w ciągu 150 dni od dnia upływu terminu jej płatności określonego w umowie lub na fakturze. Korekta, o której mowa w art. 89a ustawy o VAT, może nastąpić w rozliczeniu za okres, w którym nieściągalność wierzytelności uznaje się za uprawdopodobnioną, pod warunkiem że do dnia złożenia przez wierzyciela deklaracji podatkowej za ten okres wierzytelność nie została uregulowana lub zbyta w jakiegokolwiek formie. Wierzyciel obowiązany jest wraz z deklaracją podatkową, w której dokonuje korekty, zawiadomić o tej korekcie właściwego dla niego naczelnika urzędu skarbowego wraz z podaniem kwot korekty oraz danych dłużnika.

W przypadku, gdy po złożeniu deklaracji podatkowej, w której dokonano korekty, należność została uregulowana lub zbyta w jakiegokolwiek formie, wierzyciel obowiązany jest do zwiększenia podstawy opodatkowania oraz kwoty podatku należnego w rozliczeniu za okres, w którym należność została uregulowana lub zbyta. W przypadku częściowego uregulowania należności, podstawę opodatkowania oraz kwotę podatku należnego zwiększa się w odniesieniu do tej części (art. 89a ust. 4 ustawy o VAT).

Zarządzenie Prezydenta Miasta Rzeszowa o rozłożeniu na raty jest wydawane na podstawie Uchwały Nr LI/1114/2017 Rady Miasta Rzeszowa z dnia 21 listopada 2017 r. w sprawie określenia szczegółowych zasad, sposobu i trybu udzielania ulg w spłacie należności pieniężnych mających charakter cywilnoprawny, przypadających Gminie Miasto Rzeszów lub jej jednostkom organizacyjnym, warunki dopuszczalności pomocy publicznej w przypadkach, w których ulga stanowić będzie pomoc publiczną oraz wskazania organu i osób uprawnionych do udzielania tych ulg.

Zarządzenie to ustala na nowo terminy spłaty zobowiązania dłużnika i podejmowane jest po upływie 150 dni od dnia upływu terminu płatności poszczególnych faktur.

Zatem zdaniem Gminy, Zarządzenie Prezydenta Miasta Rzeszowa w sprawie rozłożenia na raty zadłużenia nie powoduje odroczenia terminu płatności poszczególnych faktur, ponieważ termin płatności już upłynął, a odroczyć można jedynie termin, który nie upłynął. Warunek o uprawdopodobnieniu nieściągalności wierzytelności będzie więc nadal spełniony. Ponadto w przypadku gdy dłużnik nie spłaci w terminie albo w pełnej wysokości ustalonych rat, pozostała do spłaty wierzytelność staje się natychmiast wymagalna wraz z należnościami ubocznymi liczonymi od terminu wymagalności do dnia zapłaty.

Zatem decyzja Gminy o rozłożeniu na raty zaległości nie spowoduje obowiązku korekty „in plus” podstawy opodatkowania oraz podatku należnego za okres od grudnia 2016 roku do maja 2018 r., w dacie podjęcia decyzji, tj. Zarządzenia Prezydenta Miasta Rzeszowa w sprawie rozłożenia na raty spłaty zobowiązania dłużnika w nawo ustalonych terminach.

Jednocześnie Gmina dokona zwiększenia podstawy opodatkowania oraz kwoty podatku należnego w okresie, w którym otrzyma zapłatę poszczególnych rat, a wysokość zobowiązania podatkowego będzie ustalona metodą „w stu” od kwoty zapłaconej raty.

W świetle obowiązującego stanu prawnego stanowisko Wnioskodawcy w sprawie oceny prawnej przedstawionego zdarzenia przyszłego jest prawidłowe.

Zasady rozliczenia podatku w odniesieniu do nieściągalnych wierzytelności zostały określone w przepisach art. 89a i art. 89b ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2018 r., poz. 2174), zwanej dalej ustawą.

Zgodnie z art. 89a ust. 1 ustawy, podatnik może skorygować podstawę opodatkowania oraz podatek należny z tytułu dostawy towarów lub świadczenia usług na terytorium kraju w przypadku wierzytelności, których nieściągalność została uprawdopodobniona. Korekta dotyczy również podstawy opodatkowania i kwoty podatku przypadającej na część kwoty wierzytelności, której nieściągalność została uprawdopodobniona.

Natomiast nieściągalność wierzytelności uważa się za uprawdopodobnioną, w przypadku gdy wierzytelność nie została uregulowana lub zbyta w jakiegokolwiek formie w ciągu 150 dni od dnia upływu terminu jej płatności określonego w umowie lub na fakturze (art. 89a ust. 1a ustawy).

Na podstawie ust. 2 powyższego artykułu, przepis ust. 1 stosuje się w przypadku, gdy spełnione są następujące warunki:

1. dostawa towaru lub świadczenie usług jest dokonana na rzecz podatnika, o którym mowa w art. 15 ust. 1, zarejestrowanego jako podatnik VAT czynny, niebędącego w trakcie postępowania upadłościowego lub w trakcie likwidacji;
2. (uchylony);

3. na dzień poprzedzający dzień złożenia deklaracji podatkowej, w której dokonuje się korekty, o której mowa w ust. 1:
 - a. wierzyciel i dłużnik są podatnikami zarejestrowanymi jako podatnicy VAT czynni,
 - b. dłużnik nie jest w trakcie postępowania upadłościowego lub w trakcie likwidacji;
4. (uchylony);
5. od daty wystawienia faktury dokumentującej wierzytelność nie upłynęły 2 lata, licząc od końca roku, w którym została wystawiona;
6. (uchylony).

W myśl art. 89a ust. 3 ustawy, korekta, o której mowa w ust. 1, może nastąpić w rozliczeniu za okres, w którym nieściągalność wierzytelności uznaje się za uprawdopodobnioną, pod warunkiem że do dnia złożenia przez wierzyciela deklaracji podatkowej za ten okres wierzytelność nie została uregulowana lub zbyta w jakiegokolwiek formie.

W przypadku, gdy po złożeniu deklaracji podatkowej, w której dokonano korekty, o której mowa w ust. 1, należność zastała uregulowana lub zbyta w jakiegokolwiek formie, wierzyciel obowiązany jest do zwiększenia podstawy opodatkowania oraz kwoty podatku należnego w rozliczeniu za okres, w którym należność została uregulowana lub zbyta. W przypadku częściowego uregulowania należności, podstawę opodatkowania oraz kwotę podatku należnego zwiększa się w odniesieniu do tej części (art. 89a ust. 4 ustawy).

Zgodnie z art. 89a ust. 5 ustawy, wierzyciel obowiązany jest wraz z deklaracją podatkową, w której dokonuje korekty, o której mowa w ust. 1, zawiadomić o tej korekcie właściwego dla niego naczelnika urzędu skarbowego wraz z podaniem kwot korekty oraz danych dłużnika.

Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór zawiadomienia, o którym mowa w ust. 5, uwzględniając konieczność zapewnienia niezbędnych danych pozwalających na weryfikację spełnienia obowiązku, o którym mowa w art. 89b ust. 1, przez dłużnika (art. 89a ust. 8 ustawy).

Powyższe przepisy mają na celu uregulowanie sytuacji, do których dochodzi często w obrocie gospodarczym, a mianowicie, gdy kontrahent pomimo wcześniejszego zobowiązania nie uiszcza zapłaty za dostarczony towar czy też wykonaną usługę. Jest to sytuacja wyjątkowo niekorzystna dla sprzedawcy, ponieważ nie tylko traci on pieniądze, ale również jest zobowiązany do zapłaty należnego podatku od towarów i usług, jaki powstał z tytułu dokonanej transakcji. Jednocześnie nabywca towaru lub usługi ma możliwość odliczenia podatku naliczonego. Nie ma znaczenia dla celów poboru VAT kwestia, czy podatnik otrzymał zapłatę za dostarczony nabywcy towar lub wykonaną na jego rzecz usługę. Takie nieuregulowane wierzytelności określa się mianem „złych długów”.

Racjonalny ustawodawca wprowadził jednakże regulację prawną pozwalającą na zminimalizowanie negatywnych skutków, jakie powstają dla sprzedawcy, w sytuacji gdy nierzetelny nabywca nie zapłacił za towar lub też wykonaną usługę. Mowa tu o instytucji noszącej nazwę „ulga na złe długi”.

Skorzystanie z ulgi na złe długi przez podatnika – sprzedawcę i skorygowanie przezeń podatku należnego wiąże się bowiem z obowiązkami w zakresie korekty podatku naliczonego przez podatnika – nabywcę. Zastosowanie trybu korekty podatku powoduje de facto, że konstrukcyjnie przestaje istnieć podatek należny, przez co przestaje też faktycznie istnieć podatek naliczony, który można by odliczyć. Stąd też konieczna jest korekta podatku naliczonego. Element ten realizuje podstawową cechę podatku od towarów i usług, jaką jest jego neutralność. Tak więc warunkiem skorzystania z ulgi na złe długi jest po prostu istnienie długu.

Z okoliczności przedstawionych we wniosku wynika, że w strukturach Wnioskodawcy funkcjonuje Stadion Miejski „STAL” Rzeszów, którego działalność nadzoruje Wydział Kultury i Sportu Urzędu Miasta. Odpowiada on za eksploatację obiektów Stadionu, a w szczególności zapewnia funkcjonowanie Stadionu, gospodaruje jego infrastrukturą, organizuje imprezy masowe, prowadzi działania informacyjne i promocyjne.

W ramach gospodarowania infrastrukturą Stadion wynajmowany jest podmiotom prowadzącym działalność sportową oraz „pozasportową” (artystyczną, rozrywkową lub kulturalną). Odbywa się to poprzez wynajem na ustalonych i podanych do publicznej wiadomości zasadach, jednakowych dla wszystkich. Najemcom wystawiane są faktury VAT zgodnie z obowiązującymi zasadami wynikającymi z ustawy o podatku od towarów i usług, odprowadzany jest podatek należny. Gmina dokonuje korekty podstawy opodatkowania oraz podatku należnego w przypadku wierzytelności z tytułu najmu obiektów Stadionu, których nieściągalność została uprawdopodobniona zgodnie z art. 89a ust. 1a ustawy o VAT i korzysta z „ulgi na złe długi”.

Jeden z dłużników, którego zobowiązania - zaległość, stanowią wierzytelności Gminy objęte w części „ulgą na złe długi”, zwrócił się z wnioskiem do Gminy o rozłożenie zaległości na raty. Zaległość obejmuje faktury za okres od grudnia 2016 r. do maja 2018 r. ujęte przez Gminę zgodnie z art. 89a z ust. 5 ustawy o VAT we właściwej deklaracji podatkowej wraz z podaniem kwot korekty i danych dłużnika w VAT-ZD.

Gmina planuje pozytywnie rozpatrzyć wniosek dłużnika o rozłożeniu na raty. Wysokość rat i termin ich płatności zostanie określony w Zarządzeniu Prezydenta Miasta Rzeszowa. Każda rata obejmuje kilka faktur lub ich części. Obowiązek podatkowy zostanie ustalony w dacie zapłaty danej raty, a wysokość zobowiązania podatkowego będzie ustalona metodą „w stu” od kwoty zapłaconej raty.

Wątpliwości Wnioskodawcy dotyczą kwestii, czy rozłożenie na raty zaległości spowoduje obowiązek korekty podstawy opodatkowania oraz podatku należnego.

Powołane wyżej przepisy art. 89a ustawy dopuszczają możliwość dokonania przez podatnika korekty podstawy opodatkowania i podatku należnego, który powstał w związku z dostawą towarów lub świadczeniem usług na terytorium kraju, w sytuacji, gdy nabywca towaru bądź usługi, nie dokonał zapłaty na rzecz dostawcy. Należy także zauważyć, że tylko łączne spełnienie wszystkich warunków wymienionych w art. 89a ust. 2 ustawy, daje prawo do skorygowania podatku należnego.

Z kolei, zgodnie z art. 29a ust. 1 ustawy – podstawą opodatkowania, z zastrzeżeniem ust. 2-5, art. 30a-30c, art. 32, art. 119 oraz art. 120 ust. 4 i 5, jest wszystko, co stanowi zapłatę, którą dokonujący dostawy towarów lub usługodawca otrzymał lub ma otrzymać z tytułu sprzedaży od nabywcy, usługobiorcy lub osoby trzeciej, włącznie z otrzymanymi dotacjami, subwencjami i innymi dopłatami o podobnym charakterze mającymi bezpośredni wpływ na cenę towarów dostarczanych lub usług świadczonych przez podatnika.

Stosownie do art. 29a ust. 6 ustawy – podstawa opodatkowania obejmuje:

1. podatki, cła, opłaty i inne należności o podobnym charakterze, z wyjątkiem kwoty podatku;
2. koszty dodatkowe, takie jak prowizje, koszty opakowania, transportu i ubezpieczenia, pobierane przez dokonującego dostawy lub usługodawcę od nabywcy lub usługobiorcy.

Na mocy art. 29a ust. 7 ustawy, podstawa opodatkowania nie obejmuje kwot:

1. stanowiących obniżkę cen w formie rabatu z tytułu wcześniejszej zapłaty;
2. udzielonych nabywcy lub usługobiorcy opustów i obniżek cen, uwzględnionych w momencie sprzedaży;
3. otrzymanych od nabywcy lub usługobiorcy jako zwrot udokumentowanych wydatków poniesionych w imieniu i na rzecz nabywcy lub usługobiorcy i ujmowanych przejściowo przez podatnika w prowadzonej przez niego ewidencji na potrzeby podatku.

Stosownie do art. 29a ust. 10 ustawy, podstawę opodatkowania, z zastrzeżeniem ust. 13, obniża się o:

1. kwoty udzielonych po dokonaniu sprzedaży opustów i obniżek cen;
2. wartość zwróconych towarów i opakowań, z zastrzeżeniem ust. 11 i 12;
3. zwróconą nabywcy całość lub część zapłaty otrzymaną przed dokonaniem sprzedaży, jeżeli do niej nie doszło;
4. wartość zwróconych kwot dotacji, subwencji i innych dopłat o podobnym charakterze, o których mowa w ust. 1.

Zgodnie z art. 106b ust. 1 pkt 1 ustawy – podatnik jest obowiązany wystawić fakturę dokumentującą sprzedaż (...).

Według art. 106j ust. 1 ustawy – w przypadku gdy po wystawieniu faktury:

1. udzielono obniżki ceny w formie rabatu, o której mowa w art. 29a ust. 7 pkt 1,
2. udzielono opustów i obniżek cen, o których mowa w art. 29a ust. 10 pkt 1,
3. dokonano zwrotu podatnikowi towarów i opakowań,
4. dokonano zwrotu nabywcy całości lub części zapłaty, o której mowa w art. 106b ust. 1 pkt 4,
5. podwyższono cenę lub stwierdzono pomyłkę w cenie, stawce, kwocie podatku lub w jakiejkolwiek innej pozycji faktury

– podatnik wystawia fakturę korygującą.

Jak wynika z opisu sprawy Wnioskodawca ma zamiar rozłożyć dłużnikowi nieuregulowane zaległości na raty, które były już uprzednio rozliczone (i wykazane w deklaracji podatkowej) w ramach tzw. „ulgi na złe długi”, w trybie przepisów art. 89a ustawy. W opisanym przypadku nie znajdzie zastosowania art. 29a ust. 10 ustawy, gdyż nie zachodzą przesłanki w nim wskazane, dotyczące obniżenia podstawy opodatkowania. W przedmiotowej sprawie nie będzie miał również zastosowania przepis art. 106j ust. 1 ustawy, regulujący kwestię obowiązku wystawiania faktury korygującej, bowiem żaden z przypadków w nim wskazanych, w tej sprawie nie wystąpi. Zatem, rozłożenie zaległości na raty nie mieści się w ustawowym katalogu przesłanek zobowiązujących Wnioskodawcę do korygowania odliczeń dokonanych w ramach tzw. „ulgi na złe długi”. Tym samym, nie wpływa na prawo do obniżenia podstawy opodatkowania i podatku należnego VAT zrealizowanego uprzednio na podstawie art. 89a ust. 1 ustawy.

Reasumując Wnioskodawca rozkładając dłużnikowi zaległości na raty, które były już uprzednio rozliczone w ramach tzw. „ulgi na złe długi” nie będzie miał obowiązku dokonania korekty podstawy opodatkowania oraz podatku należnego za okres od grudnia 2016 roku do maja 2018 r.

Zatem stanowisko Wnioskodawcy należało uznać za prawidłowe.

Tut. organ informuje, iż wydana interpretacja dotyczy tylko sprawy będącej przedmiotem wniosku (pytania) Wnioskodawcy. Inne kwestie, które nie zostały objęte pytaniem wskazanym we wniosku, nie mogą być – zgodnie z art. 14b § 1 Ordynacji podatkowej – rozpatrzone.

Zaznacza się także, że zgodnie z art. 14b § 3 ustawy Ordynacja podatkowa – składający wniosek o wydanie interpretacji indywidualnej obowiązany jest do wyczerpującego przedstawienia zaistniałego stanu faktycznego albo zdarzenia przyszłego. Organ jest ściśle związany przedstawionym we wniosku stanem faktycznym (opisem zdarzenia przyszłego). Zainteresowany ponosi ryzyko związane z ewentualnym błędnym lub nieprecyzyjnym przedstawieniem we wniosku opisu stanu faktycznego (zdarzenia przyszłego). Interpretacja

indywidualna wywołuje skutki prawnopodatkowe tylko wtedy, o ile rzeczywisty stan faktyczny sprawy będącej przedmiotem interpretacji pokrywał się będzie ze stanem faktycznym (opisem zdarzenia przyszłego) podanym przez Wnioskodawcę w złożonym wniosku. W związku z powyższym, w przypadku zmiany któregokolwiek elementu przedstawionego we wniosku opisu sprawy, wydana interpretacja traci swą aktualność.

Zgodnie z art. 14na Ordynacji podatkowej przepisów art. 14k–14n nie stosuje się, jeżeli stan faktyczny lub zdarzenie przyszłe będące przedmiotem interpretacji indywidualnej stanowi element czynności będących przedmiotem decyzji wydanej:

- 1) z zastosowaniem art. 119a;
- 2) w związku z wystąpieniem nadużycia prawa, o którym mowa w art. 5 ust. 5 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług.

Interpretacja dotyczy zdarzenia przyszłego przedstawionego przez Wnioskodawcę i stanu prawnego obowiązującego w dniu wydania interpretacji.

Stronie przysługuje prawo do wniesienia skargi na niniejszą interpretację przepisów prawa podatkowego z powodu jej niezgodności z prawem. Skargę wnosi się do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Rzeszowie, ul. Kraszewskiego 4A, 35-016 Rzeszów w dwóch egzemplarzach (art. 47 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi – Dz. U. z 2018 r., poz. 1302, z późn. zm.) w terminie trzydziestu dni od dnia doręczenia skarżącemu rozstrzygnięcia w sprawie albo aktu, o którym mowa w art. 3 § 2 pkt 4a (art. 53 § 1 ww. ustawy).

Jednocześnie, zgodnie z art. 57a ww. ustawy, skarga na pisemną interpretację przepisów prawa podatkowego wydaną w indywidualnej sprawie, opinię zabezpieczającą i odmowę wydania opinii zabezpieczającej może być oparta wyłącznie na zarzucie naruszenia przepisów postępowania, dopuszczeniu się błędu wykładni lub niewłaściwej oceny co do zastosowania przepisu prawa materialnego. Sąd administracyjny jest związany zarzutami skargi oraz powołaną podstawą prawną.

Skargę wnosi się za pośrednictwem organu, którego działanie, bezczynność lub przewlekłe prowadzenie postępowania jest przedmiotem skargi (art. 54 § 1 ww. ustawy), na adres: Krajowa Informacja Skarbowa, ul. Teodora Sixta 17, 43-300 Bielsko-Biała.

Z up. Dyrektora
Krajowej Informacji Skarbowej

Zastępca Dyrektora
Krajowej Informacji Skarbowej
kierujący Delegaturą w Lesznie

Pismo zostało wydane
w formie dokumentu elektronicznego
przy wykorzystaniu systemu teleinformatycznego
Szefa Krajowej Administracji Skarbowej
i podpisane kwalifikowanym podpisem elektronicznym.

Otrzymują:

- 1) adresat
/umrz/SkrytkaESP

- 2) Naczelnik Pierwszego Urzędu Skarbowego w Rzeszowie
- 3) Naczelnik Podkarpackiego Urzędu Celno-Skarbowego w Przemyślu
- 4) aa.